

ת"פ 8614/07/12 - מדינת ישראל נגד טארק אבו דיא

בתי המשפט

ת"פ 8614-07-12
30 מרץ 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טארק אבו דיא ת.ז. 302590799

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אבי פרנקו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אבנר שמש ועו"ד יערה זנו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכך שביום 28.6.12 בשעה 23:23 לערך, במושב בית שקמה, ניסה לסחור בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 193.3 גרם נטו תמורת תשלום 2,800 ₪ וזאת לאחר שבשיחה טלפונית מוקדמת עם אביחי סעדה, הלה ביקש ממנו 2 פלטות חשיש, ובהמשך הגיע הנאשם לביתו ברכבו הפרטי, בו נהג, ובו הסם, סעדה נכנס לרכב כאשר על גופו 2,800 ₪ לצורך רכישת הסם, אולם הם נעצרו על ידי שוטרים שתצפתו - ניסיון סחר בסם מסוכן תוך הסתייעות ברכבו לביצוע פשע.

הנאשם יליד 1990 ולחובתו 2 הרשעות קודמות, האחת מיום 14.4.08 בשתי עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, פירוק חלקים מרכב, תקיפה בצוותא חדא, הפרעה לעובד ציבור והיזק לציבור, בגין נדון לקנס נמוך, של"צ בהיקף 100 שעות והתחייבות, והשניה מיום 23.10.11 בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, החזקת רכוש חשוד כגנוב, הסרת לוחית זיהוי וכניסה לשטח סגור- בגין נדון למאסר מותנה ופסילה מותנית.

כתב האישום הוגש כבר ביום 4.7.12 יחד עם בקשת מעצר עד תום ההליכים, והנאשם הודה ושחרר בתנאי מעצר בית, אולם מכאן מתחילה סאגה בעטיה נגזר דינו של מי שהודה מיד רק כעבור כמעט שנתיים כשחברו לכך, הסנגור וביהמ"ש.

בתאריך 4.7.12 היה הנאשם מיוצג על ידי עו"ד דרייגור יאיר והצדדים הציגו בפני ביהמ"ש, כב' השו' דניאל, בימ"ש

עמוד 1

אשדוד, ביושבו כבית משפט תורן, הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה אך לא יורשע כדי שהתיק יעבור לביהמ"ש באשקלון וישוחרר בתנאי מעצר בית בביתו בפזורה הבדואית, הפקדה בסך 10,000 ₪, וערבויות. התיק הועבר בהתאם לבימ"ש באשקלון.

מסיבה לא ברורה התיק לא נקבע למענה עד שביום 24.3.13 כב' הסג"נ כהן קבעה למענה בפניה ביום 29.4.13. במועד זה הודיעה התובעת כי הסנגור, עו"ד ג'וליאן, ביקש דחיה שכן הוא בחו"ל והדיון נדחה ליום 6.5.13. במועד זה התייצב מטעם הנאשם עו"ד שמש והודיע כי קיבלו הצעה מהמאשימה ומבקש דחיה כדי לשקול אותה ונדחה ליום 27.5.13. במועד זה ביקש עו"ד ג'וליאן דחיה נוספת על מנת להגיע להבנות ונדחה ליום 18.6.13. במועד זה הדיון לא התקיים שכן הסנגור שלח בקשת דחיה בשל פציעת ביתו ונדחה ליום 14.7.13. במועד זה הדיון נדחה לבקשת עו"ד שמש ליום 2.9.13 ואז הוצג הסדר על פיו הנאשם יודה והתביעה תסתפק בעשרה חודשי מאסר בלבד, מאסר מותנה ארוך, פסילה, ידחה לקבלת תסקיר וחוו"ד ממונה וטיעוני הסנגור חופשיים. כמו כן הוסכם לצמצם תנאי מעצר הבית משעה 20:00-07:00. בנוסף לאמור הודיע התובע כי יבקשו להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחלט 2,800 ₪ ובשל השינוי בכללי הניתוב נקבע לדיון בפני ביום 9.10.13, לצורך הכרעת הדין אך כבר נתבקש תסקיר לעוד 4 חודשים וכן חוו"ד הממונה במועד שיקבע על ידי לטיעונים לעונש לאחר שיורשע. ב-9.10.13 הורשע על ידי וכבר נתקבלה חוו"ד הממונה לכן נדחה על ידי לקבלת תסקיר בלבד ליום 12.2.14. במועד זה ביקש הסנגור דחיה כדי לשוב ולהידבר עם התביעה לאור ההמלצה של שרות המבחן ונדחה ליום 11.3.14. במועד זה התקיימו טיעונים לעונש שנדחו להיום לאור בקשת הסנגור להמציא פסיקה וכן כדי לאפשר לתביעה לבחון אם הנאשם פסול כטענתו ואם כן מדוע.

מתגובת התביעה עולה כי הנאשם לא נפסל בתיק זה אולם נפסל לצמיתות ביום 23.2.14 על ידי משרד הרישוי והסיבה לא צויינה.

הסנגור טען בין היתר לאחידות הענישה והפנה לעונשו של סעדה שאמור היה לרכוש הסם. הוא נדון כבר ביום 10.2.13 בגין עבירה של ניסיון החזקת הסם שלא לצריכתו העצמית וכן החזקת כמות סם קטנה נוספת לצריכתו העצמית. מתברר כי היה תלוי נגדו מאסר מותנה של 7 חודשים ואף שנתקבל תסקיר לא באו בהמלצה טיפולית וביהמ"ש (כב' השו' נחמיאס) גזר דינו למאסר למשך 10 חודשים, כולל הפעלת התנאי וכן חילט התחייבות בסך 2,000 ₪ וכן פסילה למשך 18 חודשים והוסיף מאסר ופסילה מותנים. כמו כן מתברר כי הוכרז סוחר סמים והסכום של 2,800 ₪ ומכשיר הטלפון שלו, חולטו ולכן לא ברור מדוע מבקשת התביעה לחלטו בתיק זה.

מתסקיר שרות המבחן עולה כי הנאשם נשוי ואב לתינוק בן 5 חודשים ומתגורר בפחון בחצר משפחתו בפזורת שבט אלזמה. כיום אינו עובד.

אביו נפטר בשנת 2009, אמו חולת סכרת ומשפחתו מתפרנסת מקצבת מ"ל.

הנאשם השלים 12 שנות לימוד ולאחר פטירת אביו לא שב להשלים לימודיו אלא סייע בפרנסת המשפחה ועבד בפנצ'ריית נועם עד שנעצר. מעסיקו טען כי היה עובד טוב ואמין.

לדבריו אינו צורך סמים או אלכוהול והם התרשמו כי אכן אין בעייתיות בתחום זה אך **התקשה לשתף פעולה, נוטה להאשים אחרים במעשיו, ומתקשה לבחון התנהלותו והשלכותיה ולקחת אחריות מלאה על מעשיו, כמו כן התרשמו כי הוא מושפע מסביבתו ומגלה צורך לרצות הזולת, ונגרר חברתית**, אף שמאידך גילה יכולת התמדה במקום עבודתו. לדבריו חבר ביקש ממנו להעביר הסמים לסעדה והסכים לעשות כן תמורת תשלום של 200 ₪ ולכן קבע עימו בטלפון להיפגש אך כשהגיע למפגש שוטרים המתינו להם. חש קרבן של אותו חבר שניצל אותו וכיום ניתק קשר עימו.

חרף הודאתו במיוחס לו הם מתרשמים כי הוא מתקשה לקחת אחריות מלאה , להבין ולהפנים החומרה של מעשיו ונראה כי ביצע המעשה ממניע כלכלי ועל מנת לרצות את חברו בלי לבחון השלכות אפשריות ולכן לאור הקושי שלו להבין חומרת המעשה והשלכותיו ומשמעותו ממליצים על עונש מוחשי שישא בעבודות שרות ועונש הרתעתי לצורך הרתעה והצבת גבולות. הם סבורים כי מאסר בפועל עלול להעמיק דפוסי התנהלותו הבעייתיים.

הממונה מצאו כשיר לשאת המאסר בעבודות שרות בבית החייל בב"ש.

התביעה מפנה לרע"פ 7996/12 אליהו יוסף נגד מ'י מיום 23.1.13, שם נדון בגין 4 אישומים כמפורט: סחר בחשיש במשקל 6.17 גרם, וכן בצוותא עם אחר סחר בחשיש במשקל 5.38 גרם, וכן תיווך בחשיש במשקל 2.93 גרם , והחזיק קוקאין במשקל 0.3654 גרם לצריכה עצמית.

בימ"ש שלום קבע מתחם עונשי הנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר לכל עבירה של סחר ותיווך ולגבי החזקת סם לצריכה עצמית בין מאסר מותנה לעבודות שרות, ולאור עברו הלא מכביד, גילו הצעיר, הודאתו, וההמלצה של שרות המבחן הטיל עליו עונש, ברף התחתון, של 21 חודשי מאסר. ערעור שהגיש הנאשם לבימ"ש מחוזי נדחה .

נטען בבימ"ש עליון כי טעו בכך שלא שקלו שיקולי השיקום משום שטרם החל בטיפול, וכן טען כנגד המתחם, ובכך שלא התחשבו בכך ששחרר ממעצר ושהה במעצר בית 8 חודשים. בימ"ש עליון לא מצא הצדקה ליתן רשות ערעור והוסיף כי אף שהורשע בטרם נכנס התיקון לתקפו רשאי היה בימ"ש לגזור הדין בהשראת התיקון וכי העונש לא מלמד על חריגה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת וכי **לא אחת בימ"ש עליון עמד על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות אלה כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה וכי אפילו אם כמויות החשיש קטנות אין בכך להפחית מחומרתן של העבירות ומהצורך למגר אותן בהטלת עונשים בעלי היבט הרתעתי. כמו כן ציין כי אף שהערך השיקומי הינו ערך חשוב בגזירת העונש עונשו של אדם צריך לשמש תגובה הולמת למעשים בהם הואשם ואף אם התסקיר המליץ שלא להטיל מאסר בפועל, מתוך דגש על האינטרס השיקומי, אין לשכוח כי מהווה אך חלק אחד ממארג השיקולים העומדים לנגד עיניו של ביהמ"ש בקבעו הענישה הראויה.**

כמו כן הפנה לעפ"ג 2293-07-12 מחוזי ת"א מ'י נגד אבירם סוויסה שם נדון בגין שני אישומים של סחר בסם מסוכן , בראשון מכר פלטת חשיש במשקל 100 גרם לשוטר סמוי בתמורה ל-1,200 ₪, ובשני מכר 20 גרם חשיש תמורת 400 ₪. בימ"ש שלום קבע שהשוטר לא היה סוכן מדיח אף שההצעה לא באה מפי הנאשם ובהמשך, לבקשת ביהמ"ש המחוזי, נימק מסקנתו זו. למרות זאת גזר דינו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שרות בלבד והחפיף מאסר מותנה של שישה חודשים בשל ההמלצה העונשית של שרות המבחן ובימ"ש מחוזי ביום 28.1.13 קיבל הערעור וציין כי ההודאה באה במסגרת הסדר טיעון וכי לא מדובר בסוכן מדיח אלא בפעילות סטנדרטית של סוכן, **וכן כי אף ששרות המבחן המליצו להימנע ממאסר בפועל הם לא באו בהמלצה טיפולית בשל עמדת הנאשם.**

בסופו של דבר , מבלי למצות הדין בשל היותו ערכאת ערעור, גזרו דינו ל-10 חודשי מאסר כולל הפעלת המאסר המותנה באופן שרק חודשיים הצטברו. **וכן ת.פ. 12-03-4669 מ'י נגד גאבר עמראן (כב' השו' אמוראי) בגין סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 94.9 גרם, תמורת 1,900 ₪, תוך שימוש ברכב של מי שעברו נקי ,למעט רישום פלילי אחד מבימ"ש לנוער . ביהמ"ש וציין מתחם עונשי הנע בין 12 חודשים ל-28 חודשים וגזר דינו ל-14 חודשי מאסר, קנס בסך 10,000 ₪ ועונשי פסילה ועונשים מרתיעים.**

כמו כן המציא גזרי דין של בתי משפט שלום שונים מרביתן מתקופה שלפני תחולת התיקון בהן הסתפקו בשישה חודשים בעבודות שרות למעט ת.פ. 11-02-44830 שניתן ב- 24.12.11, שם בית משפט הסתפק ב- 6 חודשי מאסר, לאחר שלא נמצא כשיר לשאת המאסר בעבודות שירות. גם שם המאשימה הגבילה עצמה ל- 10 חודשי מאסר בפועל, אך היה מדובר במכירת חשיש במשקל נמוך, של 17.5 גרם נטו תמורת 400 ₪.

באשר למתחם העונשי הראוי:

על פי תיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז-1977 העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה, כלומר יחס הולם בין חומרת המעשה, נסיבותיו ומידת האשם, לבין סוג ומידת העונש שיש להטיל על הנאשם. על ביהמ"ש לקבוע מתחם העונש ההולם המעשה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולאחר מכן אלו שאינן קשורות לביצוע העבירה, כגון עבר, נסיבות אישיות, ושיקולי שיקום.

ביהמ"ש רשאי לחרוג מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, אך אם מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, יעשה כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, שתפורטנה בגזר הדין.

הערך החברתי המוגן, הינו החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור, והצורך למנוע הפגיעה והנזק לחברה, הנגרמים מהתופעה הקשה של התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים אסורים, משני תודעה. הנזק הנגרם אינו רק נזק ישיר אלא גם נזק עקיף, במעשי עבירה, הנלווים לשימוש בסם, ונובעים מהצורך להשביע הרעב הבלתי נדלה לסמים, והצורך לממן המנה הבאה, כגון עבירות רכוש ואלימות. מוכרי הסם ניזונים מחולשתם של המכורים ולמען בצע כסף ימשיכו לספק להם הסם הרעיל היונק מתוכם לשד החיים. הסכנה הנשקפת לכן ממי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסמים, ידועה, ולא בכדי קבע המחוקק בצד עבירה זו מאסר לתקופה ארוכה.

בית המשפט חייב לעמוד בחזית המלחמה הבלתי נגמרת בסם, שכן אם ירפה אחיזתו, ולו במעט, יהא בכך סימן של חולשה ומסר רפה.

משכך, סיכויי שיקום לכשמדובר במי שסחר בכמות גדולה של סם, יהוו רק לעיתים רחוקות מאד שיקול לקולא על אחת כמה וכמה לכשמדובר במי שסחר בסם מבלי שהוא עצמו מכור לסם ולכן למען רווח כלכלי נקי נטו. בכך שהנאשם היווה לדבריו חוליה מקשרת, בין אחר, ששלח אותו, אשר את פרטיו מסרב למסור, לבין סעדה, תמורת תשלום 200 ₪, אין להוות בהכרח נסיבה מקלה.

המתחם העונשי ההולם למי שסוחר בסם מסוכן, או מחזיק בו למטרת סחר, הינו עונש מאסר בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ל-24 חודשים. אף שהמחוקק לא הבחין בין סוגי הסם או כמויות הסם בתי המשפט נוהגים להחמיר ככל שהסם "קשה" יותר, הכמות גדולה יותר, התמורה גדולה יותר, ומדובר במספר עיסקאות, ולכן המתחם העונשי למי שבעיסקה אחת מכר 2 פלטות חשיש, במשקל 200 גרם, תמורת 1,800 ₪, הינו 14 עד 20 חודשי מאסר וניסיון פחות.

כזכור, התביעה מגבילה עצמה לעשרה חודשי מאסר משום שמדובר בניסיון בעוד הסנגור מבקש להסתפק בעבודות שרות ולהימנע ממאסר בפועל.

מצאתי לקחת בחשבון לקולא העובדה שאין בעברו של הנאשם עבירות סמים, וכי מדובר בעבירת ניסיון, ובכך שעקב מחדל של ביהמ"ש עברה תקופה של כתשעה חודשים עד שנקבע מועד ראשון למענה, כשכל העת שהה הנאשם בתנאי

מעצר בית מלא תוך גרימת עינוי דין, וכן בעונשו של סעדה מזמין הסם, אף שלגביו מדובר אך ורק בניסיון החזקה. מאידך גיסא, שקלתי לחומרה העובדה שהעבירה לא התממשה במלואה אך ורק בשל התערבות המשטרה, ובעיקר משום שמדובר במי שמתקשה לבחון התנהלותו והשלכותיה ולקחת אחריות מלאה על מעשיו, והוא נוטה להאשים אחרים, בעודו מושפע מסביבתו ונגרר אחר גורמים עבריינים, ומכאן כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, אלא אם ישלם מחיר מציב גבול, שיהא בו משום הרתעה.

מצאתי כי בנסיבות העבירה החמורות עונש מאסר בעבודות שרות לא יתן מענה עונשי הולם אף שלא מצאתי לאור הנסיבות המקלות למצות עימו הדין ולכן אני מטילה עליו עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים בניכוי התקופה שהיה עצור.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה שמסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973.
3. קנס בסך 6,000 ₪ שיקוזז מסכום הפיקדון.
4. יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973 במשך 3 שנים מהיום.
אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.
5. פסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג למשך שנה והואיל וכיום פסול על ידי משרד הרישוי, הפסילה תחל מיום שחרורו מן הכלא, או במצטבר לכל עונש פסילה שהוטל עליו, ואין צורך בהפקדת רישיון לצורך החישוב.
מוסברת לו חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

החלטה

לאור הודאתו בניסיון לסחור בסם מסוכן אני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים .

הסם יושמד.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב תחילת ריצוי המאסר בפועל בלבד והקנס למשך 45 יום, בתנאים כדלקמן:

1. עיכוב יציאה מן הארץ לכן אם בידו דרכון, עליו להפקידו במזכירות בית המשפט. אם אין בידו דרכון, עליו להמציא תצהיר או ראיה לכך.
  2. יתרת הפקדון בסך של 4000 ₪ תעמוד להבטיח התייצבותו לערעור ו/או לנשיאה במאסר וכל עונש אחר.
  3. הערבויות שניתנו יבטחו אף הם התייצבותו לערעור ו/או לנשיאה בעונש שיוטל עליו.
- אם לא יוגש ערעור, עליו להתייצב במחלקת קליטה והצבה בשב"ס, בבאר שבע, ביום 13.5.14 שעה 8:00.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם מוכרז על ידי לבקשת התביעה סוחר סמים, ומכאן שממילא יכולים הם להגיש בקשה לחילוט הפיקדון וכל רכוש אחר שנתפס ולכן, אין כל הצדקה שהפיקדון יושב לנאשם ו/או למי מטעמו.

טענת הסניגור כאילו הכסף מיועד לו, איננה טענה, שכן על פי הפסיקה סכום שהופקד להבטיח תנאים, נראה כסכום כסף השייך לנאשם. לא רק זאת, אלא יהיה צורך לברר מול המרכז לגביית קנסות אם לא מדובר בסכום כסף שעוקל.

הבקשה לא לקזז הסכום אלא לחלקו לתשלומים, נדחית. אם יוגש ערעור, יכול הסניגור להגיש ערעור גם על גובה הקנס והאופן שישולם.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה